

מבוא
להגדרת
כתבי רבינו
אליעזר פאפו
ז"ע, א, מח"ס
"פלא יועץ"
ועוד

אורות פלא

אורות פלא

מתורתו של רבינו אליעזר פאפו זי"ע, מח"ס "פלא יועץ"
לקט דרושים ומאמרי מוסר, שנלקטו מתוך ספריו

פרשת לך לך תשפ"ז

וילך אברהם כאשר דבר אליו ה' וילך אתו לוט - שהוא היצר הרע לפתח חטאת רובץ, ואברהם בן חמש שנים - בהיותו בן חמש למקרא נדמה לו כאילו הוא בן שנים רבות, כי יראת ה' תוסיף ימים (משלי י, כז) שאפילו בהיותו קטן חושב שפבר הוא גדול - ושבעים שנה - שבהיותו בן שבעים ימלט בעיניו כאילו לא עבד את בוראו אלא שנה, וכזה בצאתו מן העולם מחרון ראשי תיבות מ'צאה ח'י' ר'ב ג'שמתו. (אלף המגן)

ואברהם מברכה ומקללה אאר ונברכו בה כל משפחת האדמה (יב, ג)

בתיב (משלי כב, ט) טוב עין הוא יברך. ואמר רבותינו זכרונם לברכה (סוטה לח): אל תקרי 'יברך' אלא 'יברך'. כי מי שהוא טוב לעולם יברך, והמברך את ישראל הוא גם כן מתברך, בדכתיב (בראשית יב, ג) ואברהם מברך. כל קבל דגא המקפל לישראל נפשו הוא חובל, דכתיב (שם) ומקללה אאר.

ומאחר דכתיב (משלי ג, כז) "אל תמנע טוב מבקליו בהיות לאל ידך לעשות", ראוי להשתדל לעולם לברך את ישראל, אולי יהיה בעת רצון ויעשו דבריו פרות. ולכן גם המתברך הוא יברך ויאמר וכן למה פידוע מעשה דמיתי בש"ס (מגילה כז): דרב ברכה לרב הונא ואקנים בה, ואקפד רב על שלא אמר לו וכן למה. ונמצא שאם ברכתו עשוה פרות הרי הוא גומל חסד עם חברו, ועל כל פנים עושה נחת רוח ליוצרו, כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל, ולמנוחה

תחשב לו, כי זה הוא טעם קצת פוסקים שמתירים לברך את חברו קדם שיברך על המתיקה, ואין זה מגדר מקדים כבוד הבריות לכבוד שמים, שגם זה כבוד שמים הוא. ומה גם שאם יטעם תחלה המתיקה, לפעמים דבר ידבר הוא קדם שיבלע ממנו ועבד אסורא, לכן יותר טוב לברך את חברו קדם שיאמר הברכה. (פלא יועץ)

אחשקללת חנם לאתבא, ושפעמים שנושמת התפלה, שהיא עת רצון שכל מה שמבקשים נשמע. הנה כי כן, לשומעים קללה ינעם ונאה שיהפכו את הקללה לברכה, יקללו המה ואתה תברך, אולי רוח והצלח יעמוד. (אורות אלים)

אמר ה' אל אברהם לך לך מארצה וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך. ואעשה לך גדול ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה. ואברהם מברך ומקללה אאר ונברכו בה כל משפחת האדמה. וילך אברהם כאשר דבר אליו ה' וילך אתו לוט ואברהם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרון. (יב, א-ג) הנה בזה הקדוש (ח"א עט): פרש מלת אברהם בנוי לנשמת הצדיק, ולוט בנוי ליצר הרע - ושם הוא בנוי לנשמה.

ובכן אפשר לפרש שהקדוש ברוך הוא מפים את הנשמה שתבא לזה העולם, ומגיד לאדם מה ירויח בביאתו לזה העולם. האחד שישאל עושה חיל של מלאכים על ידי המצות, שהעושה מצוה אחת קנה לו סגור אחד (אבות פ"ד מ"א) זאת שנית, שגורם הנאה ונחת רוח לאביו שבשמים, וישא ברכה מאת ה' על ההנאה שגורם, שכמו שצונו לברך ברכות הנהיגו, כן הוא כביכול מברך למי שגורם לו נחת רוח. ואל השלשה לו בא, שעל ידי מעשיו הטובים נשמתו תעלה במעלות, ותזכה ללכת בגדולות. ואת רבע שנעשה

מקור הברכות, וגורם שפע וברכה רבה לכל המדות והעולמות, שכלם צריך שיהיו נשפעים כדי שימשך השפע עליהם, ובשלומו יהיה להם שלום. וחמ"ש שעל ידי תורתו ומצותיו מלקט ומוציא לאור ניצוצי הקדשה אשר נתפזרו בין הקלפות, ועקר עליה הניצוצות הוא על ידי מה שצדיק אוכל לשבע נפשו בברכה וכנינות טובות, שניצוצי הקדשה נתונים המה באדמה, החלו עולים בצומח - וחי שאוכל הצומח, וגמר התקון הוא על ידי אכילת הצדיק שמוציא לאור ניצוצי הקדשה, ונדבקים בנשמתו בהברכה הנדבקת באילן.

ובזה נבא לברור הכתובים - ויאמר ה' אל אברהם - שהיא נשמת הצדיק, לך לך - להנאתו ולטובתו, מארצה - ארץ העליונה, וממולדתו ומבית אביו אל הארץ אשר אראך - ואגיד לך מה תרויח - ואעשה לך גדול - חיל גדול שנעשה מן המצות, ואברהם שתגורם לי הנאה ונחת רוח תביא עליך ברכה, ואגדלה שמך - נשמתו תקנה גדלה ומעלה, והיה ברכה - מקור הברכות. ואברהם מברך ואעשה על כל העולמות כדי שישפע עליה, ומקללה - שהם הקלפות - אאר - שאלקט מהם ניצוצי הקדשה, על דרך אורח בתאנים, ונברכו בה - וברכו בה כל משפחות האדמה - רצונו לומר כל הניצוצות המחברות באדמה, על דרך ספחני נא (שמו"א ב, לו).

ב

תיב (משלי לא, ל): שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא

תַּתְּהַלֵּל. אֲבָל זֶהוּ כִשְׁהוּא מוֹצֵא אִשָּׁה יָפָה אֲלֵא שְׂאִינָה

מִיִּחְסֵת אוֹ שְׂאִינָה יִרְאֵת ה', אִזְּ אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא תַתְּהַלֵּל, אֲבָל אִם

מוֹצֵא יָפִי וִירְאֵת ה' וְיָחַס בְּמִקְוֶם אָחָד, בְּדֹאֵי שִׁיבְחָהּ וּיִקְרַב גַּם אֶת הַיָּפִי,

שֶׁהָרִי אָמְרוּ (כתובות נט): אִין אִשָּׁה אֲלֵא לִיפִי. וּמִצִּינֵי לְרִבִּי יוֹחָנָן, שֶׁהָיָה

יוֹשֵׁב בְּשַׁעֲרֵי טְבִילָה, כִּי הֵיכִי דִלְהוּי בְּנֵי שְׁפִירִי בְּתַתָּה [- שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בְּשַׁעֲרֵי

טְבִילָה כְּדִי שְׁתַּרְאִינָה אוֹתוֹ הַנָּשִׁים וְיִלְדוּ בָנִים רַפִּים כְּמוֹתַי] (ב"מ פד.). וְאָמַר רִישׁ לְקִישׁ

לְרִבִּי יוֹחָנָן שׁוֹפֵרֶךְ לְנָשִׁי [- הַיָּפִי שֶׁלֶךְ נָאֵה לְנָשִׁים].

וְרֹאִי לְכָל אָדָם לְהַשְׁתַּדֵּל לְקַח לְבָנָיו נָשִׁים יְפוֹת כְּדִי שֶׁלֹּא יִתְּנוּ עֵינֵיהֶם

בְּאַחֲרֵת. וְכֵן מִטַּעַם זֶה יִלְבִּישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְיִקְנֶה לָּהּ תְּכֵשִׁיטִין בִּיּוֹתֵר מִמָּה

שִׁישׁ לוֹ, כְּדִי שֶׁתִּמְצָא חֵן בְּעֵינָיו, וְלֹא יִתֵּן עֵינָיו בְּאַחֲרֵת. וְכֵן חִיּוּבָא רַמְיָא

עַל הָאִשָּׁה שֶׁתִּתְקַשֵּׁט לְבַעֲלָהּ בְּהִיוֹתָהּ לְבָדָה עֲמוֹ בְּבֵית יוֹתֵר מִכִּשְׁהִיא

יוֹצֵאת הַחוּצָה אֶל הָעוֹן, שֶׁבְּמִקְוֶם שִׁישׁ אֲנָשִׁים, יוֹתֵר טוֹב שֶׁלֹּא תִתְקַשֵּׁט

כָּל כָּה, אֲבָל בְּפָנֶי בַּעֲלָהּ תִתְקַשֵּׁט כְּאִשֶּׁר תּוֹכֵל יוֹתֵר, כְּדִי שֶׁתִּמְצָא חֵן

בְּעֵינֵי בַּעֲלָהּ, וְלֹא יִתֵּן עֵינָיו בְּאַחֲרֵת.

וּמָה גַם שֶׁהַדְּבָרִים עֲתִיקִים וְרוֹמְזִים וְעוֹשִׂים רָשָׁם בְּרוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, מִקְוֶם

בִּינָה, לְקַשֵּׁט אֶת הַשְּׂכִינָה.

בוס של ברכה

מִי שְׁנוֹתֵנִים לוֹ בּוֹס שֶׁל בְּרָכָה לְבָרֵךְ וְאִינוּ מְבָרֵךְ, מְקַצְרִין יָמָיו, דְּכֵתִיב

(בראשית יב, ג) "וְאַבְרָהָהּ מְבָרְכִיד", וְהַמְבָּרֵךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן מְבָרֵךְ לְבַעַל

הַבֵּית.

נִמְצָא דְלִדְיוֹן שְׂאִין יוֹצֵאִין בְּשִׁמְיָהּ, אֲלֵא כָּל אָחָד מְבָרֵךְ לְעַצְמוֹ, לִיכָא

קִפִּידָא, שֶׁהָרִי כָּל אָחָד צָרִיד לְבָרֵךְ לְבַעַל הַבֵּית בְּבִרְכּוֹת, וְאַפְלוֹ אוֹכֵל

שֵׁם יְחִידִי שֶׁלֹּא בְּפָנֶי בַּעַל הַבֵּית, שְׂאִין הַדְּבָר תְּלוֹי בְּבוֹס.

אֲמַנָם דּוֹק מִינָהּ, וְהָבֵן רַעַת הָעַם הָאָרֶץ שְׂאִינוּ יוֹדַע לְבָרֵךְ לְבַעַל הַבֵּית,

שֶׁמְלַבֵּד שְׂאִינוּ בְּכָלֵל דָּרֶךְ אֶרֶץ, וְהָרִי זֶה בּוֹר, בּוֹשָׁה לוֹ כְּלָמָה לוֹ, עוֹד

בָּה דְלִטּוֹתָא תִנֵּן שְׁמִקְצָרִין יָמָיו, וְהָאֱלֹהִים יָבִיא בְּמִשְׁפָּט עַל אִשֶּׁר יָכוֹל

לְלַמֵּד וְלֹא לָמַד, כְּדִי לְקַיֵּם מָה שְׁאִמְרָה תוֹרָה (דברים ה, י) "וּבִרְכָּתָא אֶת

ה'", "אֶת" לְרִבּוֹת בַּעַל הַבֵּית. לְכֵן זֹאת תּוֹרַת הָאָדָם, שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל עוֹז

לְהִיּוֹת גָּבֵר בְּגוּבְרִין, גָּבֵר שְׁלִים בְּכוֹלָא, וְזֶהוּ הוּד וְהָדָר לְפָנָיו.

וּמִמוֹצֵא דְבָר אֵתָה תִשְׁמַע, אִם עַל פֶּת לֶחֶם יִפְשַׁע גָּבֵר אִם לֹא יִבְרֹךְ

לְבַעַל הַבֵּית, עַל אַחַת פְּמָה וְכִמְהָ הַנֶּחֱנָה מִחִבְרוֹ הִנְאֹת יוֹתֵר גְּדוּלוֹת,

שֶׁחֵיב לְבָרְכוֹ וְלִהְתַּפַּלֵּל בְּשִׁלּוּמוֹ. וְלִמְצוֹה תִחֲשֹׁב לוֹ, כִּי טוֹב בְּעֵינֵי ה'

לְבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְכָל הַמְבָרֵךְ מִתְבָּרֵךְ, יִשָּׂא בְּרָכָה מֵאֵת ה'.

יעלזו חסידים

יצא לאור הספר יעלזו חסידים

של רבינו אליעזר פאפו זי"ע, א,

בהוצאה מהודרת עם מקורות הערות וליקוטים.

להשיג בחנויות הספרים ובמכון אורות פלא

מכון

אורות פלא

מזכרת מהודרת

ניתן להשיג תפילה על בניו ובנותיו

מרבנו אליעזר פאפו זי"ע"א

מספרו בית תפילה.

מעוצב על נייר כרומו 4 עמודים.

לשמחות ולהבדיל להנצחה

לעילוי נשמות וכו'

